

U KADRU

Srdan Golubović, posle svetske premijere filma «Klopka» u Berlinu i uoči premijere na FEST-u

Neočekivane slike

Film «Klopka», koji otvara 35. FEST, imao je svetsku premijeru na upravo završenom Berlinalu, 12. februara 2007. godine. Najavljivani kao srpska verzija «Zločina i kazne» i prvi srpski triler, film se pre početka festivala našao na listi najboljih filmova časopisa Holivud reporter. Pred samu projekciju filma, reditelj Srdan Golubović uverio se da je njegov san o praznoj sali na projekciji filma u Berlinu, bio samo znak da će se na javi desiti suprotno.

Do poslednjeg mesta ispunjena sala bioskopa Delfi i višeminutni aplauz koji je dobila brojna ekipa koja je povodom svetske premijere doputovala na Festival, nisu pobedili rediteljevu tremu:

- Ja sam imao ogromnu tremu. Ovo je svetska premijera i prvo prikazivanje filma, a i tri godine sam uložio u ovaj film. Berlin je jedna ogromna pozornica na kojoj se svaki potez vidi i sve dobije svoj značaj. Strašno je važno kada se na tako velikoj pozornici dobiju dobri ili loši komentari, jer onda izrečeno zazveči. Od samog početka sam verovao da će film biti dobar i da će biti na nekom velikom festivalu, ali mislim i da «Klopka» nije ono što oni od nas očekuju. U ovom filmu nema ničega što je ulizički, niti ičega što bi odgovaralo nekom zapadnom modelu, već je to jedna slika koju oni od nas ne očekuju, u svakom smislu - i u smislu tretmana likova i u vizuelnom smislu. Oni koju su gledali moj prvi film «Apsolutnih sto», mogu da naprave neku razliku. Suština je u tome da sam ja od samog početka verovao da treba da napravim svoj film, da tu budem bez kompromisa i da ne treba da me zanima na kom će i da li će biti na nekom festivalu.

Osnivač
festivala

Generalni
sponzor

Osiguranje nove generacije.

NOKIA
Nseries

ПОЛИТА

ПОЛИТИКА

RENAULT

AIR FRANCE

VeriHealth

ELLE

Lisa

Story

COSMOPOLITAN

AVALA

Čista ozbiljuša

Scenario za film «Klopka» su, prema romanu Nenada Teofilovića, napisali Melina Pota-Koljević i Srđan Koljević, a o ideji da reditelj filma bude upravo Srđan Golubović, Srđan kaže:

- Kada je Melina napravila radio dramu po ovom romanu, shvatili smo da je to dobra vrlo jaka priča za film. Ja sam shvatio da nisam baš pravi reditelj za tu vrstu filma, jer ja volim kombinaciju šege i ozbiljnih stvari, a ovaj film je čista ozbiljuša. Pitali smo se ko bi mogao da radi taj film i normalan izbor je bio Srđan Golubović, pošto je ovaj film posle «Apsolutnih sto» bio baš priča za njega. Kada sam mu to preneo, on je pripremao drugi film, ali se odmah za ovu priču zakačio i ostavio projekat za koji je već bio dobio novac. Sve je ispalo jako dobro i prijateljski.

Scenario je takav da je Melinin posao bio da se bavi emocijama i ženskim delom priče, dramskim uglom, a uklopili smo se i po pitanju strukture i dramaturgije. Ovaj scenario smo radili ozbiljno i dugo, a mislim da je to i jedini mogući način, bez obzira na to što često za to nema uslova. Ne računajući scenarije koje sam radio za sebe, ovo je najozbiljniji rad, jer smo svi bili svesni da je to vrsta priče koja je na ivici žileta, veoma zahtevna u scenarističkom smislu. Svo troje smo, i Melina i Srđan i ja dali sve od sebe kako bismo sve ispeglali i kako bi svaka sitnica bila na svom mestu.

Miki Manojlović o svom učešću u «Klopki» i saradnji sa Nebojšom Glogovcem

Tamo i ovde

Predrag Miki Manojlović, koga češće vidamo u filmovima stane produkcije, saradnju sa Srdanom Golubovićem ocenjuje kao izvrsnu. Na pitanje zašto ga nema u domaćim filmovima, Miki Manojlović odgovara:

Ne moram ja da radim tamo ništa. Kada kažem tamo, to zvuči nekako otuđeno. Moram da kažem tamo, jer ima mnogo razloga zašto to zovem tamo, dok god to ne postane ovde. E sada, moje učešće u filmu Srdana Golubovića je pokušaj praktične pomoći nekome koga ja smatram veoma talentovanim i pokušaj da ono tamo postane ovde. Zato sam i radio ovaj film. Još nisam video «Klopku», jer sam pred kraj ove projekcije stigao iz Rima, ali mogu da govorim o svom iskustvu sa snimanja i o utisku koji je ostavio na mene moj partner Nebojša Glogovac. U Srbiji se retko pojavljuju zaista daroviti glumci. Jedan od njih je Nebojša Glogovac. Ja to veoma ozbiljno mislim. On je veliki talenat, osetio sam ga zbilja kao svog pravog partnera sa kojim sam imao šta da razmenim. To je jako bitno i zbog toga on i igra glavnu ulogu u ovom filmu. To je jedna od mnogih koje će on odigrati. Ja sam ovde došao sa svojim prijateljima, poslovnim partnerima iz drugih zemalja, iz Evropske Unije, kako se to kaže, da vide taj film i da vide Glogovca. Jer to je bitno. Želim da mu pomognem, na samo njemu već svakome. To je bitno jer znam ko kome pomaže i kako se to kod nas u stvari ne radi. Kad to mogu, zašto da ne uradim. Oni su došli i videli su ga. Videćemo šta će biti.

BEOGRAD KAO CENTAR REGIONA

Prema rečima gospodina Darijana Mihajlovića, gradskog sekretara za kulturu, FEST je počeo onog dana kada su počele da se prodaju karte. Fenomenalnim podatkom je to što je za samo dve nedelje prodato pesedet hiljada karata. Gradski sekretar deli euforiju sa Beograđanima kada je u pitanju FEST i smatra da, kad je ovakav festival u pitanju, važno da sve krene dobro na početku, a kad sudi o ovogodišnjem početku misli da je pred nama jedan od najboljih festivala.

Kakva su Vaša očekivanja u vezi sa ovogodišnjim FEST-om?

Naša ambicija je da bude prodato sto hiljada karata, a verujem da će FEST ove godine imati jedan uspešan B2B koji je svojevrsan „proizvod“ FEST-a i predstavlja ono što mi najviše volimo kad su u pitanju festivali, a to je mesto susreta Istoka i Zapada. Moja očekivanja su da se FEST nametne kao regionalni centar kad su u pitanju susreti producenata i kad su u pitanju gosti i filmovi koji dolaze na Festival. FEST se očigledno menja, a to vidimo i po programu „Europe out of Europe“ koji je ove godine takmičarski. Bitno je da FEST odgovara vremenu i izazovima vremena jer se danas sve brže menja. Mi možda ne shvatamo da gotovo svi festivali i sve kulturne manifestacije postoje u nekom vremenu i prostoru i da ih ne možemo posmatrati kao tradicionalne vrednosti, već kao i nove vrednosti u našoj kulturi. Srećan sam jer FEST ne živi samo od gradskog novca već pronalazi put ka nezavisnim i novim izvorima finansiranja, što nesumnjivo govori o njegovom kvalitetu.

Kakve Vas uspomene vezuju za FEST?

Meni je omiljeni festival bio Festival kratkometražnog i dokumentarnog filma kao svojevrsni pandan FEST-u. FEST je bio za renomirane umetnike, a na kratkom metru je vladala atmosfera koja je „cool“. Veoma sam iskren kad to kažem. FEST je meni predstavljao vreme u godini kad se ceo grad vrti oko filma, kada se dešavaju „tuče“ oko karata i oko toga da li će mi neko udeliti neku kartu. I danas je tako, s tim što je FEST više „cool“ danas iz ove perspektive. Našao je meru između elitnog i popularnog načina prezentacije filmova što je važno. Ima pravu meru između ova dva načina što je, po mom mišljenju, veoma važno.

Šta ćete vi gledati ove godine na FESTu?

Ove godine gledaću sve (smeh).

Kako će Grad dočekati goste festivala?

Organizujemo prijem u Skupštini Grada koji je 22. februara, dan ranije pre otvaranja FEST-a. Tom prilikom goste će dočekati gradonačelnik, gospodin Nenad Bogdanović, a na kraju Festivala napravićemo jednu žurku u Sava centru. Gostima ćemo omogućiti da vide što više od Beograda, kako po danu tako i uveče, jer Beograd ima izuzetno bogat kulturni i zabavni život. To je jedna od stvari po kojoj smo mi lideri u Regionu i mislim da će im biti važno da vide što više od Beograda. Znam da se organizatori FEST-a ove godine trude da im prikažu Beograd u svakoj njegovoj fazi života i verujem da se gosti raduju dolasku u Beograd.

Kolika su ulaganja Grada kad je u pitanju FEST?

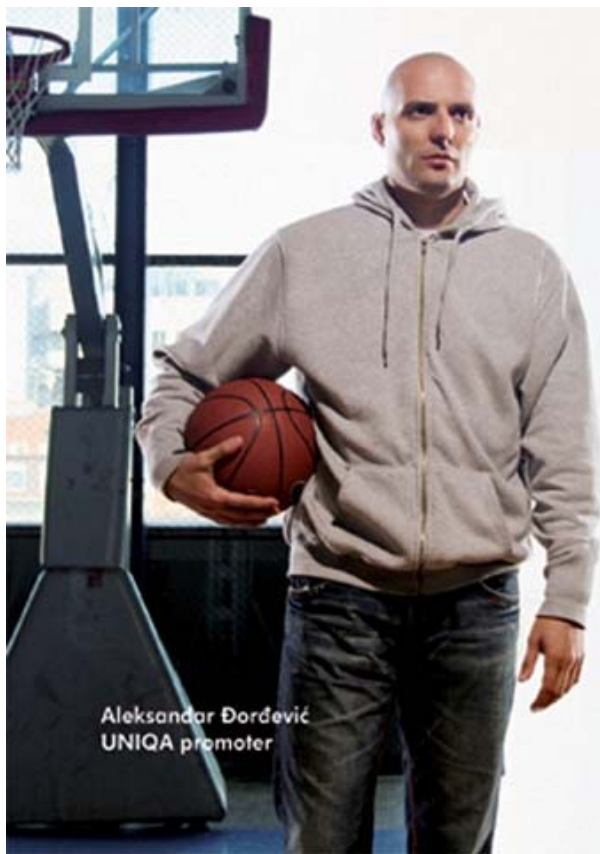
Ove godine smo uložili deset miliona dinara. To je cifra koja je ostala na nivou prošle godine, s tim što je FEST tada zaradio sedam miliona dinara. To je podatak koji govori o prošlogodišnjem uspehu, tad je prodato oko osamdeset tri hiljade karata. Nama je cilj da sve gradske manifestacije pronađu sličan način funkcionisanja, da sponzorski deo bude što veći. Mislim da će ove godine i ostale manifestacije privući jake sponzore osnivanjem bordova, u kojima bi se strateški približili interesi privrede i države. FEST je odličan primer kako državni i privatni sektor u saradnji uspevaju da naprave izuzetan kvalitet za opšti interes grada.

Pošto se na organizaciji narednog FESTa pristupa odmah po završetku ovogodišnjeg, ne bi bilo loše da pomenemo i FEST 08?

Nadam se da ćemo uspeti da „zakucamo“ B2B kao tačku susreta celog regiona, da ćemo postati prava adresa kad su u pitanju koprodukcije, jer ono što FEST krije jeste da je postao mesto gde se ugovaraju ozbiljni filmski poslovi. Od FEST-a ćemo napraviti jedan „market“ koji će omogućiti autorima koji se u Srbiji bave kinematografijom da uštede novac za putovanja jer će sve što im treba, bilo to kontakti i slično, moći da dobiju u Beogradu. Time ćemo od Beograda napraviti centar kad je u pitanju kinematografija jer mi to i zaslužujemo. Ne postoji nijedan razlog da pored toliko uspešnih reditelja, filmova, svetskih nagrada mi ne budemo centralno mesto na kome će se dogovarati ključne stvari koje se tiču filmske industrije.

Srpski film otvara ovogodišnji FEST. Kakvo je Vaše mišljenje o srpskoj kinematografiji?

Srpska kinematografija je veoma dobra, ali problemi su u vezi sa distribucijom filmova i s piraterijom. Poštoje dva ozbiljna fonda, to su gradski i fond Ministarstva kulture koji pomažu kinematografiju. Prošle godine su svi značajniji filmovi snimljeni zahvaljujući tim sredstvima. Ogroman je potencijal srpske kinematografije. Nagrade koje su osvojili filmovi poput „Sedam i po“ i „Šejtanovog ratnika“ mogu da to posvedoče. Važno je da FEST strateški postavlja srpski film. Ne smemo posmatrati srpsku kinematografiju van konteksta regiona i oni koji to ne shvataju minimalizuju značaj srpske kinematografije. Danas srpski film predstavlja ono najbolje što imate iz glumišta, mesto gde možete da povežete regionalni prostor. Smatram da je imperativ za srpsku kinematografiju da postane regionalni lider, poveže sve zemlje iz regiona i da se na tome gradi budućnost. Mislim da je to najvažniji kontekst u kome moramo da postojimo.

Život je bolji sa dobrim partnerom.

Život je veći utakmica i uvek se nadamo pobjedi. Zato želimo da budemo među najboljima. Želimo da učinimo život sigurnijim, a samim tim bezbrižnijim i lepšim, da budemo Osiguranje nove generacije.

UNIQA je vodeća osiguravajuća grupacija na austrijskom tržištu i jedna od najvećih u Centralnoistočnoj Evropi. Poslujemo u 16 evropskih zemalja – od Baltika do Crnog mora i Mediterana. Tokom 150 godina duge tradicije postali smo jedinstveno ime za **poštenje** koje je osnova kvalitetnih odnosa; **poštovanje** jer štitimo vašu različitost i posebnost; **kvalitet** jer je naša usluga vrhunska i profesionalna; **zajedništvo** jer povezujemo razne delove Evrope i članove UNIQA porodice; **fleksibilnost** jer se prilagođavamo vama i vašim potrebama.

Ali bez obzira na rezultat, najvažnije je da imaš dobrog partnera. To misli naših 5,5 miliona zadovoljnih klijenata širom Evrope sa kojima smo potpisali 12,3 miliona ugovora.

**OD SADA I U SRBIJI,
MOJ SIGURAN PARTNER!**

Osiguranje
nove generacije.

Call Center ☎ 011/ 20 24 100 www.uniqua.co.yu

UNIQA – lider na polju kvaliteta usluga

Osiguravajuća kompanija UNIQA vodeće je osiguranje na austrijskom tržištu i jedno od najznačajnijih u Evropi sa više od 150 godina tradicije iza sebe. UNIQA ima preko 12,3 miliona ugovora sklopljenih sa 5,5 miliona klijenata u 16 evropskih zemalja (Austrija, Nemačka, Švajcarska, Italija, Lihtenštajn, Poljska, Češka, Slovačka, Mađarska, Slovenija, Hrvatska, Bugarska, Rumunija, Bosna i Hercegovina, Ukrajina i sada Srbija).

UNIQA zapošljava preko 12.500 ljudi širom Evrope.

U Srbiji, počela je da posluje krajem prošle godine, kada je postala većinski vlasnik Zepter osiguranja.

U Austriji, UNIQA je, prema anketama Readers Digest-a, osiguravajući brend kome se najviše veruje i tako je već godinama, otkako se to istraživanje sprovodi.

UNIQA je u svim zemljama u kojima posluje, sponzor vrhunskih sportista. U Austriji, na primer, UNIQA je glavni sponzor višestrukog olimpijskog i svetskog šampiona Benija Rajha. U Srbiji, promoter UNIQA-e je jedan od najpopularnijih košarkaša svih vremena Aleksandar Saša Đorđević.

Već ove godine, UNIQA će tržištu u Srbiji ponuditi nove programe osiguranja, od kojih će mnogi predstavljati potpunu novinu. Cilj UNIQA-e da u Srbiji bude lider na polju kvaliteta usluga.

Jedan od glavnih akcionara UNIQA-e je Raiffeisen Banking Group Austria. Ove dve kompanije imaju sklopljen sporazum o strateškom partnerstvu i bliskoj saradnji u prodaji osiguranja i drugih finansijskih proizvoda. Zahvaljujući ovom partnerstvu UNIQA i Raiffeisen koriste sinergijske efekte u prodaji, razvoju programa, marketingu i koordinirano nastupaju na tržištu, kreirajući zajedničke usluge.

Njujorški režiser, producent i scenarista, muzičar i lutalica, jedan je od poslednjih holivudskih autentičnih junaka živopisne i uzbudljive biografije. Poreklom je iz njujorškog Aper vest sajda, iz jevrejske srednje klase. Napustio je kuću već u četrnaestoj prepustivši se grozničavoj poteri za životnim izazovima i uzbuđenjima, koja traje i danas. U mladosti je bio kauboj, rodeo jahač, džez muzičar, lutalica, mornar, vojnik, radio disk-džokej, studirao je filosofiju...

U šou-biznis je ušao kao scenarista kod Dejvida Saskinda, a onda se zaposlio kao pisac i supervizor scenarija na televiziji (NBC) u Njujorku. Potom je prešao na suprotnu obalu, u Los Anđeles, u kome je sa Bertom Šnajderom stvorio tada (1966-1968) veoma popularnu seriju „Mankiz” koja je osvojila i Emi. U njoj su glavni junaci bili članovi izmišljenog pop-benda iz naslova koji su bili svojevrsni odgovor na engleske „Bittse”.

Sa Šnajderom i Stivom Blaunerom osnivao „BBS prodakšn” s kojom snima svoj prvi film, „Glava” na kome mu pomaže kao scenarista prijatelj Džek Nikolson. U njemu su glavne uloge imali članovi „Mankiza”, a film je predstavljao parodiju na ratne filmove i svrstan je u najbolje predstavnike takozvane „poetske anarhije” šezdesetih. Bob Rafelson je sa svojim krugom prijatelja i saradnika i njihovim zajedničkim angažmanima, ali još više ličnim primerom, odnosno socijalno-političkim stavovima, bio važan glas svoje generacije.

Na izmaku te uzbudljive decenije on snima svoj najbolji film, svoje životno delo „Pet lakih komada” (1970) u kome Džek Nikolson tumači manje-više njega samoga, čoveka koji napušta sve oko sebe na putu bekstva od samoga sebe. Taj film je bio jedan od stožera nove renesanse američke kinematografije tog perioda, uvod u izuzetno hrabru i važnu deceniju u razvoju Holivuda. Rafelson je, naravno, stvarao u sopstveno ime, ali je od mnogih prepoznat kao jedan od najznačajnijih „govornika” intelektualaca i vagabunda unutar umetničkih holivudskih krugova šezdesetih.

Još jedan veoma zanimljivi ekspeze o američkoj pop-kulturi bio je i njegov naredni film, „Gospodar Marvinovih vrtova”, ambiciozna studija ljudskih karaktera i američkog društva prikazana kroz priču radio-voditelja (Džek Nikolson) odlučnog da utiče na život svog brata (Brus Dern). Rafelsonova kompanija „BBS” je producirala i popularni film Pitera Bogdanovića, „Poslednja bioskopska predstava”, „Sigurno mesto” Henrija Džegloma, kao i rediteljski prvenac Džeka Nikolsona.

Bogdanović je tokom karijere razvio prilično uspešan instinkt za glumce pa je angažujući one u koje je verovao od njih stvarao zvezde ili im je bar davao prve, najvažnije, prilike. To je bio slučaj sa njegovim prijateljem Nikolsonom, ali i sa Džesikom Lang koju je uposlio u svom drugom „filmu života”, rimejku trilera „Poštar uvek zvoní dva puta”. Pre toga je značajno pomogao u lansiranju karijera Seli Fild i Arnolda Švarcenegera koje je angažovao pored Džefa Bridžiza u svom trećem filmu „Ostani gladan”.

Rafelson je često u životu probleme i nesuglasice s drugima, posebno autoritetima, rešavao pesnicama. U vojsci je udario pretpostavljenog pa je umalo završio na vojnom sudu. U Holivudu se proslavio fizičkim nasrtajem na producenta „Foksa”, tokom njegove posete snimanju filma „Brubejker” koji je režirao Bob. Taj sukob ga je, međutim, skupo koštao. Dat mu je otkaz i film je završio Stjuart Rozenberg. Upliv u komercijalni film, jedan od retkih u svojoj karijeri, Rafelson je načino s trilerom „Crna udovica” (1987) koji je, ironično, snimio upravo za studio „Foks”. Po sopstvenoj tvrdnji Rafelson je 1990. godine snimio svoj najličniji film, „Mesečeve planine”. U njemu je Ričard Barton igrao istraživača u potrazi za izvorom Nila. Devet godina mu je trebalo da konačno snimi ovaj film, svoj prvi rad van okrilja Sjedinjenih Država.

Rafelson nije nikada prestao da putuje i to ne prestaje ni danas, iako je prevalio sedamdesetu (po nekim izvorima, rođen je 1933. godine, a po drugima 1935.). otprilike polovinu godine proveo na putu, a drugu polovinu u nekom od poslova vezanih za film. U njegovoj filmografiji kao najveći promašaj u karijeri iako sa Nikolsonom u glavnoj ulozi i scenaristom „Pet lakih komada” Kerol Istmen kao autorom, vodi se komedija „Čovek nevolja” u kojoj je naprosto sve bilo pogrešno, a posebno računica o velikoj zaradi. Te zarade neće biti ni pet godina kasnije (1997.) kada potpisuje snažnu porodičnu triler-dramu „Krv i vino”, opet sa Nikolsonom u glavnoj ulozi.

Svoj deseti film „Pudl springs” (1998.) - stalno isticao kako bi bio veoma srećan ako u životu uspe da snimi deset filmova - Rafelson je uradio u televizijskoj produkciji studija „HBO”. Do danas je snimio još tri filma, jedan televizijski „Naknadna misao” i dva bioskopska, „Erotske priče” i „Bez dobrog dela” (po priči Dešijela Hameta) od kojih, međutim, nijedan nije bio zapažen. Pre četiri godine je režirao video-spot za pesmu Lajonela Ričija, „Cele noći”, za potrebe njegove kompilacije hitova „Kolekcija Lajnolea Ričija” s čime se ponovo vratio komercijalnoj muzici.

Raspored novinarskih projekcija u Maloj sali Sava centra

- 10.00 **KLOPKA / THE TRAP, Ser/Nem/Mađ** (106`)
14.00 **FLANDRIJA / FLANDRES, Fra** (91`)
16.00 **ŽIVOT DRUGIH / DAS LEBEN DER ANDEREN, Nem** (137`)
21.00 **RADIJSKI ŠOU / A PRAIRIE HOME COMPANION, SAD** (105`)

Važna napomena: Sve akreditacije važe za sve projekcije u Maloj sali Sava centra i za dnevne matine projekcije od 12, 14.30 i 17 sati u Velikoj dvorani. Akreditacije ne važe ni za jednu dvoranu u gradu.

DANAS NA PRESS KONFERENCIJI: Podsećamo Vas da će danas u podne u Sava centru (Aneks A) biti održana prva press konferencija povodom predstojećeg 35. FEST-a, na kojoj će se Vam se obratiti predstavnici Skupštine grada i Direkcije FEST-a, kao i ekipa filma "Klopka", koju će činiti Srđan Golubović, Nebojša Glogovac, Nataša Ninković, Marko Đurović, Srđan Koljević i Melina Pota-Koljević.

Kompletan spisak novinarskih projekcija i konferencija tokom svih dana trajanja FEST-a, možete skinuti sa sajta www.fest.org.yu.

Novina ovogodišnjeg FEST-a je takmičarski program «Europe out of Europe» u okviru kojeg će biti prikazano osam filmova. U žiriju koji će dodeliti vrednu nagradu su:

Dubravka Lakić, *filmski kritičar lista „Politika“*

Pavel Pavlikovski, *britanski filmski režiser*

Mejnof Curhorst, *glavni urednik filmskog programa ZDF i ARTE*

U sastavu žirija kritike YU FIPRESCI 35. FEST-a, koji će dodeliti nagradu za najbolji film su:

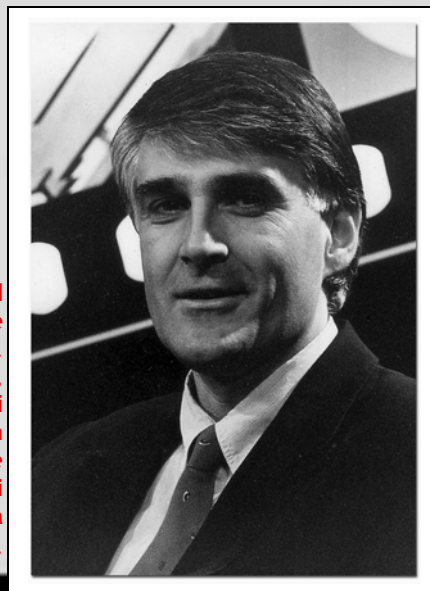
Milan Vlačić (predsednik), *„BLIC“*

Vladimir Džudović, *„Radio Beograd“*

Zoran Đorđević, *„RTV Kragujevac“*

U nedelju, 22. oktobra 2006. godine, navršila se decenija od prerane smrti TV stvaraoca, reditelja i filmskog kritičara Nebojše Đukelića, jednog od najuspešnijih selektora FEST-a.

Zbog jedinstvenog doprinosa koji je, svojim radom i ličnošću, Nebojša Đukelić dao našoj sredini, mi, njegovi prijatelji, kolege i poštovaoci, pokrenuta je inicijativa da se njegovim imenom nazove jedna ulica u Beogradu. Iza ove inicijative stoje Jugoslovenska kinoteka, Društvo filmskih kritičara Beograda i FIPRESCI. Na Press pultu i na pultu ispred Velike dvorane Sava centra moći ćete da potpišete ovu inicijativu.

Da li si kadar za fest?

Da li si kadar za fest?

